

NORDISK CD-SAMARBEID:

ANNA WIRSÉN & LARS MARTIN MYHRE

Visesamarbeid – en hyggelig floskel, men hva med praksis? Vi har huka tak i to viseartister som har prøvd seg på dette de siste månedene, Anna Wirsén og Lars Martin Myhre.

ØYVIND RAUSET

Vardagsballerina er Anna Wirséns første CD og inneholder en blanding av egne og andres viser. Og denne har hun spilt inn i Norge!

Nærmere bestemt i Halden hos **Kai Andersen** på Athletic Sound. Produsent er **Lars Martin Myhre**, som sjøl er både komponist og musiker. Her har han bidratt med to av melodiene, og låner ut sin stemme i en duett med Anna: *Vit natt*, arrangert av Terje Johansen.

Jeg møtte Anna på Särö-treffet i november, og vi fikk tid til en prat rett før avreise.

–Jeg sitter her på Särö og ser hvordan folk reiser videre til Norge, Danmark, Finland og Færøyene, og mange har kjøpt min plate. Det er som et lite frø du planter, og som vokser av seg selv. En deilig følelse, sier Anna Wirsén.

–Hele prosjektet har vært som en lang reise, og den startet på den danske Præstø Fjord-festivalen.

Jeg hadde gått i lengre tid og tenkt på å lage en plate, og Leo Leonhardsen sa til meg at nå var det på tide. Så dukket det opp en sjanse der nede på Præstø Fjord – Søren Korshøj hadde gått på og spilt, og de sto der med et

sjumannsband, mens jeg kom ensom med min gitar, og følte meg veldig utsatt. Så datt det ut av meg noe i retning av «jeg vil også ha et band å spille med!»

Perry Stenbäck

–Så kommer en stor kar med overarmer som tømmerstokker. «Men jeg kan spille med deg», sier han. Jeg tenkte at han ikke var helt klok: «Men du vet jo ikke hva jeg skal spille?» «Spiller ingen rolle, for jeg har absolutt gehør». Og et sted der begynte jeg å stole på min magefølelse, så jeg hører meg selv si «Okei!»

Vi gjorde en kjempefin konsert og vi hadde et stort publikum – jeg fattet jo at en hel del satt der for hans skyld – men det gikk så bra. Og dette var Perry Stenbäck, en svensk som er blitt «adoptert» av danskene. Og han hadde nettopp fått en pris som beste instrumentalist i Danmark. Slik begynte samarbeidet.

Senere dro jeg ved en tilfeldighet opp til Oslo og hørte Lars Martins releasekonsert på Herr Nilsen, og jeg ble veldig betatt av tekstene og musikken hans. Jeg liker også spesielt godt at han har sagt at det burde finnes rom i musikk for å høre og legge til toner i hodet.

–Når jeg senere ved en tilfældighet fikk dele et sett med ham på

Knutehytta under Knutefesitvalen, begynte vi å prate om det og så var det i gang.

Pris-nominert

– Og dette er faktisk din debutskive, i en alder av 47!

– Ja, det er jo litt utrolig! Men jeg har holdt på med musikk siden jeg var ganske liten. Inter-

essen for musikk har bare økt, og til slutt kjentes det at «nå var det tiden».

Anna er også full av lovord om Lars Martin Myhre som produsent – og plata er nominert til Sveriges alternative Spellemannpris, *Manifestpriset 2013*.

Lars Martin Myhre

ble kjent med Anna da hun dukket opp på slippkonsersten for den forrige plata hans.

–Jeg husket en svensk dame som kom og ba om signatur, og etterpå har hun fortalt at hun satt på bussen og gråt. Sånt gjør jo inntrykk.

Men det startet egentlig på et låtskriverseminar på Bornholm. Der var Nicolai Engstrøm, som liker mine ting og forteller Anna om meg. Hun hører på det, og sånn ble vi plutselig en liten nordisk familie.

Hvorfor studio i Halden?

–Fordi de har et rom med piano som er stort nok til at man kan sitte sammen og være musikere. Det fins jo en masse studioer hvor kontrollrommet er større enn innspillingsstudioet. Jeg syns ikke sånne «en av gangen-innspillinger» er så interessante, det er mye morsommere å bringe mennesker sammen og se hva som oppstår i samspillet. Og der passer Athletic Sound i Halden. Vi spiller til og med inn kompet analogt i bønn, og så legger vi på i ProTools etterpå.

To trollmenn i samme rom

Jeg hadde hørt gjennom låtene til Anna på demo. Hun hadde en ide om å bruke Perry Stenbäck og jeg hadde lyst til å bruke Freddy Holm, som er en «strengewizard», og Jon Rosslund på trommer.

Det store spenningsmomentet var jo å kombinere Perry, som også er en wizard på alle slags strengeinstrumenter fra dobro til nyckelharpe, med Freddy Holm. Hva skjer når du får to sånne i samme rom?

Jeg foreslo at alle skulle møtes dagen før vi begynte. Vi gikk på byen og da ble det så mye whisky at folk var ganske laidback den første dagen. Så det gikk veldig fint!

Norge og Sverige

– Jeg syns jo at alt nordisk samarbeid er jævlige stas. I tillegg er det jo også en viss forskjell på et hjemmemarked på 5 millioner i forhold til 20 millioner.

– Vi forklarer ofte vår store interesse for Sverige med *svenske-antenna* og *krigen*. Men idag er det 130.000 unge svensker som

jobber i Norge. Så det må jo få konsekvenser, med økt forståelse for norsk kultur og musikk.

Noe mer å si om samarbeidet med Anna?

– Hun er jo fantastisk til å ta regi. Og vi utvikla ganske kjapt et internt språk oss imellom, som f.eks «*Nei det var for mye Siw Malmkvist*» eller Tommy Nilson «*Höppna din dörr*» (også på norsk legger folk ofte på en H før de skal begynne å synge) så vi skjønte hverandre veldig fort, og det var deilig, det gjorde studiojobbinga så mye lettere. ■